

EDVARD JOENSEN
MYNDIR: A. HARALDSEN

Tað var heldur deyðligt á bryggjunni í Havn leygar morgunin, tá danska sjóverjuskipið Triton skuldi flyta pressuna til Dímunnar og Suðuroyar í samband við, at Fríðrikur Krúnprinsur skuldi á vitjan har.

Krúnprinsurin sjálvur við fylgi sínum, øll tey donsku pressufólkini og onkur føroyingur eisini skuldu flytast við tyrlu upp á Dímun. Eftir vóru so bara eini sjei tandur frá føroysku pressuni, sum fóru við Triton.

Umboð á Triton varð tik- ið væl í móti pressuni, sum varð vist í officersmessuna.

Men tað gjørdist tó skjótt greitt, at einki fór at verða av túrinum upp á helluna í Dímun, tí ókært var, so ætlan nummar tvey fyri Krúnprinsavitjanina varð sett í verk.

Við tyrlu á Dímun

Upprunaliga ætlanin var, at Krúnprinsurin skuldi flytast við tyrlu umboð á Triton. Hæðani skuldi hann setast við gummibát úr hellsuna í Dímun, og síðani skuldi hann ganga upp á oyna.

Men tað bar ikki til, tí sjálvt ein krúnprinsur fer ikki sagt havinum, hvussu tað eiturat bera seg at. Teir megna enn sum fyrr »ei minsta blað á notalegg at festa.«

Tískil varð avgjørt, at Krúnprinsurin fyrst varð flogin umboð á Triton og hæðani upp á Dímun.

Og hann lendi á Triton í flætin * ta morreyðu troggjuna undir grøna jakkamum.

Við umboð á Triton var eisini kinna úr Dímun, sum fekk tann heidur at verða flutt upp á oyna saman við Krúnprinsinum.

Annars var Krúnprinsurin eisini sera fámæltur umboð

Á veg niðan trappurnar á Fiskieiði í Hvalba

Krúnprinsurin:

Í Dímun og Suðuroy

Á vitjan síni í føroyum var Fríðrikur Krúnpeinsur leygardagin suðuri á landi, har hann vitjaði á Stóru Dímun og í norðaru helvt av Suðuroynni

ferð var á almennari vitjan í Føroyum.

Heldur ikki, tá boðið varð at lata spurningarnar skrivligar inn, so Krúnprinsurin visti, hvat hann skuldi svara uppá, bar til. Tað var sum at sláa í eina dýnu at royna at tosa kamarharran til rætti.

Av Dímun fór Krúnprinsurin við tyrlu til Froðbiar,

num í Dímun í stutt framm- an undan.

Tað vóru ógvuliga fá tvørar fólk og tóku í móti Krúnprinsinum í Froðbiar, og ikki var nakað serligt í Trongisvági heldur, har restin av býráðnum tók í móti fylginum.

Borðreitt var við føroyskum mati, og her hevði Krúnprinsurin fingið góða tíð.

Fjølmentir fámjningar

Í Fámjin var hinvegin alt, sum ganga kundi, farið av húsum at taka í móti Krúnprinsinum, nú ein slíkur fyrri fyrstu ferð kom til bygdar. Og teir vóru eisini komnir uttanbyggja, fámjningar í útleid.

Eisini her var tað bygdar- ráðið, sum tók í móti uttan fyrri kirkjuna.

Fámjins Kirkja hevur nakað at vísa fram, sum onga aðrastani finst í øllum heiminum. Nevnliga tað fyrsta føroyska flaggið, sum til varð.

Hetta er flaggið, sum fámjiningurin Jens Oliver Lisberg teknaði, og sum fyrstu ferð var nýtt á studentaútfær á Norðursælandi í 1919.

Og meðan tað flóddi í Fámjin, og Rivið, sum hevði ligið turt, tá Krúnprinsurin kom, fór undir, greiddi Petur Martin Rasmussen, prestur, frá í kirkjuni.

Og eisini uttan fyrri kirkjuna í Fámjin, tóktiskt Krúnprinsurin at hava góða tíð. Hann heilsaði upp á fólk og stóð eina góða løtu og lýddi á, meðan Elin Nielsen,

bygdarráðsformaður greiddi frá.

Aktion á Eiðinum

Úr Fámjin varð farið til Hvalbiar, har bygdarráðið eisini tók ímóti.

Koyrt varð vestur á Fiskieiði, har Krúnprinsurin skuldi siggja; hvussu teir gomlu hvalbingarnir klár- áðu seg, tá farast skuldi til útróðrar.

Og í Hvalba var eisini mest sum alt, sum krúpa kundi, farið av húsum. Eisini tað, sum í havinum býr, var møtt upp til tess at heilsa Krúnprinsinum.

Tað var sum í Kópakvæðinum, tá ein »Brimil har fyrri lending stóð«, og tóktiskt fylgja væl við, hvat fyrifórst uppi á landi.

Eftir at Krúnprinsurin hevði sæð, hvussu teir

formanninum, Jens Norð- berg.

Sagt varð frá, at tá tey vóru flest, buðu 16 fólk í húsinum. Nakað, sum í okk- ara tíð kann vera rættiliga torført at skilja, tá ein sær húsin.

Vitjanin í Suðuroynni endaði við, at Fríðrikur Krúnprinsur við fylgi eins og øll pressufólkini vórðu flutt við bátum umboð á sjóverjuskipið Triton, sum skuldi føra tey aftur til Havnar.

Triggir føroyskir hval- biarbátar umframt tveir gummibátar frá sjóverju- skipinum skuldu til til tess at fáa øll umboð aftur.

Eisini á veg til Havnar varð roynt at fá Krúnprinsin at siga eitt sindur um vitjan- ina, men tað var púra knív- skorið.

Tað kundi annars verið áhugavert at fingið at vita, hvat hann hevði fingið burt- urúr, umframt at hann hevði sæð nakað av føroysku nátt- úruni.

Hvat veit hann um fø- royiskt vinnulív?

Kundi hann hugsað sær at umboðað føroyskan út- flutning á mongu ferðum sínum úti í heimi?

Ellar kennir hann seg bara útnyttaðan, tá allir hesi finu vinnulívstopparnir renna um beinin og kappast um at vísa fram egnar fyrirk- ur?

Svarið fara vit at eiga til góðar til seinni vitjan.

Í Fámjin varð vitjað í kirkjuni, har millum annað fyrsta føroyska flaggið er at siggja flotaðu bát og drógu aftur á Fiskieiðinum í Hvalba, var farið heim í bygðina, har boðið var eitthvørt í barna- heiminum hjá bygdarráðs-

Í morreyðari troggju kom Krúnprinsurin umboð á sjóverjuskipið Triton

á danska verjuskipinum.

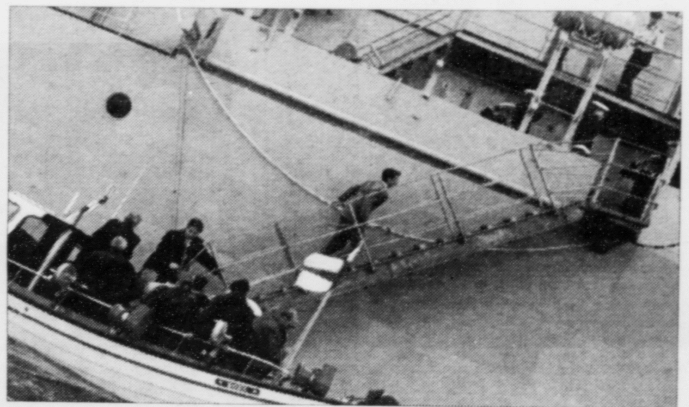
Eingin møguleiki var fyrri at fáa hann í talu, hóast dúg- liga varð dygt. Tað tóktiskt, sum var tað kamarharrin, sum gjørdi alt fyrri at halda pressuna burtur frá honum.

Føroysku pressufólkini vóru heldur enn ikki vón- svikin av, at ikki vóru giv- nar stundir til at fáa ein pressufund við Krúnprins- num, nú hann fyrri fyrstu

har Páll Vang býráðsfor- maður tók í móti honum, áðrenn farið varð við bussi inn í skúlan í Trongisvági, har býráðið var vertur við ein morgunmat.

Fá tvørar fólk

Krúnprinsurin trein út úr tyrluni í ljóst gráum klæd- ningi og blonkum, svørtum skóm. Ikki júst sami búnin, hann hevði gingið í bakka-

Hvalbingar settu Krúnprinsin umboð aftur á Triton